

ΙΨΨΕΚ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΣΤΗΝ ΚΛΙΝΙΚΗ ΣΥΝΘΕΤΙΚΗ ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΥΒΡΙΔΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ: ΑΣΥΓΧΡΟΝΗ / ΕΞ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΡΩΤΟΥ ΚΥΚΛΟΥ ΣΠΟΥΔΩΝ

1. ΕΠΔ 100 – Επαγγελματικό Πλαίσιο και Δεοντολογία Ψυχοθεραπείας 20 ώρες
2. ΨΘΑ 102 – Ψυχοθεραπευτική αξιολόγηση 40 ώρες
3. ΒΔΨ 103 – Βασικές Δεξιότητες Ψυχοθεραπείας 20 ώρες
4. ΨΤΕ 202 Ψυχοτεχνικά Εργαλεία 30 ώρες
5. ΔΣΨ 105 – Διαγνωστικά Συστήματα Ψυχικών Παθήσεων 30 ώρες
6. ΕΨΦ 206 Εγκέφαλος και Ψυχοφαρμακολογία 20 ώρες
7. ΙΨΘ 203 Ιατρική Ψυχοθεραπεία 30 ώρες
8. ΚΨΠ 204 Κλινική Ψυχοθεραπεία Παιδιών και Εφήβων 30 ώρες
9. ΚΨΕ 205 Κλινική Ψυχοθεραπεία Ενηλίκων 30 ώρες

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΠΡΩΤΟΥ ΚΥΚΛΟΥ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΕΠΔ 100 ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΚΑΙ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑ ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

ΕΝΟΤΗΤΕΣ

1. Επαγγελματικό Περιβάλλον Ψυχοθεραπείας
2. Θεσμοί Περί Ψυχικής Υγείας
3. Δεοντολογία Ψυχοθεραπευτή

Πρώτη Ενότητα:

ΕΠΔ 100.1. Επαγγελματικό Περιβάλλον Ψυχοθεραπείας

Εξετάζονται τα βασικά δεδομένα που καθορίζουν το επαγγελματισμό του ψυχοθεραπευτή και που σχετίζονται με τις εγκαταστάσεις και τον εξοπλισμό ενάσκησης της ψυχοθεραπείας και την επαγγελματική προβολή του ψυχοθεραπευτή. Αναλύεται το ιστορικό και η τρέχουσα επαγγελματική κατάσταση της ψυχοθεραπείας σε τοπικό και διεθνές επίπεδο. Παρουσιάζονται ο Κανονισμός Σπουδών και ο Οδηγός Πρακτικής Άσκησης και Εποπτείας, καθώς και οι αντιπροσωπευτικές δομές στις οποίες παρέχεται η δυνατότητα εκπόνησης της πρακτικής άσκησης στους

	ειδικευμένους ψυχοθεραπευτές.
Δεύτερη Ενότητα	<p><u>ΕΠΔ 100.2. Θεσμοί Περί Ψυχικής Υγείας</u></p> <p>Εξετάζονται οι θεσμοί που διέπουν ζητήματα ψυχικής υγείας και ψυχοθεραπείας σε διεθνές και τοπικό επίπεδο και αναλύονται νομοθετικές πρόνοιες που σχετίζονται με τις επαγγελματικές αρμοδιότητες και καθήκοντα του ψυχοθεραπευτή, με την επεξεργασία ευαίσθητων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και τα δικαιώματα των ψυχικά ευάλωτων πληθυσμών. Περιγράφονται οι εξελίξεις για τη θεσμική κατοχύρωση της ψυχοθεραπείας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και παρουσιάζονται οι κυριότεροι διεθνείς οργανισμοί που εκπροσωπούν τους ψυχοθεραπευτές σε επαγγελματικό και επιστημονικό επίπεδο.</p>
Τρίτη Ενότητα	<p><u>ΕΠΔ 100.3. Δεοντολογία Ψυχοθεραπευτή</u></p> <p>Αναλύονται οι Κώδικες Δεοντολογίας που καθιερώθηκαν σε τοπικό και διεθνές επίπεδο από σωματεία, εταιρείες και ομοσπονδίες ψυχοθεραπευτών. Μέσα από την παράθεση παραδειγμάτων από την καθημερινή θεραπευτική πράξη αλλά και υποθέσεων που απασχόλησαν πειθαρχικά συμβούλια αρμόδια για θέματα δεοντολογικής συμπεριφοράς επαγγελματιών ψυχικής υγείας, οι σπουδαστές εξοικειώνονται με τις σημαντικότερες δεοντολογικές αρχές που διέπουν την ψυχοθεραπεία και οι οποίες είναι αναγκαίες για να προστατευτεί ο ψυχοθεραπευόμενος από τον κίνδυνο της καταπάτησης των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων του. Με κατάλληλες ασκήσεις οι σπουδαστές εξοικειώνονται με τα κρίσιμα ζητήματα που συνδέονται με το επαγγελματικό περιβάλλον της ψυχοθεραπείας και κατανοούν καλύτερα την ευθύνη του ψυχοθεραπευτή να διαμορφώνει άριστες συνθήκες θεραπείας και να υιοθετεί πρακτικές βέλτιστης απόδοσης.</p>
ΨΘΑ 102 ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ	
ΕΝΟΤΗΤΕΣ	<ol style="list-style-type: none"> 1. Συνέντευξη και Παρατήρηση 2. Λήψη Αναμνηστικού Ιστορικού 3. Εξέταση Παρούσας Ψυχικής Κατάστασης 4. Καταγραφή Σημειώσεων σε Αρχείο 5. Ετοιμασία Πιστοποιητικού Ψυχικής Υγείας
Πρώτη Ενότητα	<p><u>ΨΘΑ 102.1. Συνέντευξη και Παρατήρηση</u></p> <p>Παρουσιάζονται τα είδη ψυχοθεραπευτικής συνέντευξης και βασικές έννοιες που σχετίζονται με το έργο της ψυχοθεραπευτικής αξιολόγησης. Αναφέρονται τα βασικά ψυχοθεραπευτικά στοιχεία και εξετάζεται ο τρόπος με τον οποίο αυτά διευκολύνουν</p>

	στην ανίχνευση των ιδιαίτερων ψυχικών σημείων κάθε εξεταζόμενου στο πλαίσιο μιας ημιδομημένης συνέντευξη και παρατήρησης.
Δεύτερη Ενότητα	<p><u>ΨΘΑ 102.2. Λήψη Αναμνηστικού Ιστορικού</u></p> <p>Παρουσιάζεται συνθετικό εργαλείο λήψης αναμνηστικού ιστορικού, ο Επτάστηλος Λημματογραφημένος Οδηγός Διερεύνησης της Ψυχικής Υγείας και αναλύονται τα επιμέρους στοιχεία του, όπως αυτά είναι κατηγοριοποιημένα σε επτά διακριτές κατηγορίες (στήλες). Οι σπουδαστές εξοικειώνονται με διάφορες έννοιες που εμπνέονται στο φάσμα του κλινικού ψυχοθεραπευτικού ιστορικού και αποκτά μια πλήρη εικόνα για το εύρος των πληροφοριών που μπορούν να αντληθούν από το ιστορικό του θεραπευόμενου. Επιδιώκεται να κατανοήσουν σε βάθος οι σπουδαστές τη συμβολή του αναμνηστικού ιστορικού στη διαμόρφωση της διαγνωστικής εικόνας καθώς και στην κατανόηση διαφόρων συμπεριφορών και πτυχών της προσωπικότητας. Επίσης, αναδεικνύεται η αξία του ιστορικού ως παράγοντα που συνεισφέρει στον σχηματισμό της θεραπευτικής πρόγνωσης αλλά και ως παράγοντα που δύναται να επηρεάσει ακόμη και τα είδη των θεραπευτικών διαδικασιών που θα επιλεγούν ως οι καταλληλότερες για την κάθε περίπτωση.</p>
Τρίτη Ενότητα	<p><u>ΨΘΑ 102.3. Εξέταση Παρούσας Ψυχικής Κατάστασης</u></p> <p>Παρουσιάζονται οι επιμέρους πτυχές της ψυχικής υγείας που ενδείκνυται να εξετάζονται για τη διαμόρφωση μιας πρώτης εικόνας για πιθανή εκδήλωση ενεργής ψυχοπαθολογίας. Αναλύονται οι διαδικασίες εξέτασης μέσω ημιδομημένης συνέντευξης και διερευνητικής παρατήρησης και συζητούνται τα σημεία που χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής. Με το πέρας της ενότητας αυτής οι σπουδαστές θα είναι σε θέση να εξετάζουν την τρέχουσα κατάσταση της ψυχικής υγείας μέσω συνέντευξης και παρατήρησης.</p>
Τέταρτη Ενότητα	<p><u>ΨΘΑ 102.4. Καταγραφή Σημειώσεων στο Αρχείο</u></p> <p>Οι σπουδαστές αποκτούν την αναγκαία πληροφόρηση για βασικές έννοιες που σχετίζονται με τις διαδικασίες τήρησης του Αρχείου. Παρουσιάζονται οι κατευθυντήριες γραμμές και δεξιότητες που χρειάζονται για την καλή καταγραφή σημειώσεων στο προσωπικό αρχείο του θεραπευόμενου. Περιγράφονται τα συνήθη σφάλματα που εμφανίζονται κατά την καταγραφή των σημειώσεων και αναλύονται υποδειγματικά κείμενα σημειώσεων διαφόρων τύπων συνεδριών π.χ. συνεδρία με επίκεντρο την αξιολόγηση, συνεδρία με επίκεντρο τη θεραπεία, συνεδρία στην οποία προέκυψαν πληροφορίες που δημιουργούν συνθήκες επικινδυνότητας, συνεδρία έναρξης θεραπείας, συνεδρία κλεισίματος της θεραπείας, συνεδρία ομαδικής</p>

	θεραπείας.
Πέμπτη Ενότητα	<p><u>ΨΘΑ 102.5. Ετοιμασία Πιστοποιητικού Ψυχικής Υγείας</u></p> <p>Παρουσιάζονται τα κυριότερα είδη και τα βασικά χαρακτηριστικά των πιστοποιητικών ψυχικής υγείας που ετοιμάζουν στην καθημερινή θεραπευτική πρακτική τους οι ειδικοί ψυχικής υγείας, πχ. βεβαίωση θεραπευτικής παρακολούθησης, αναλυτική έκθεση ψυχικής υγείας, ειδικό σημείωμα, γνωμάτευση μέσω της χρήσης εξειδικευμένων ψυχομετρικών εργαλείων. Περιγράφονται οι διαδικασίες υποβολής αιτήματος για ετοιμασία πιστοποιητικού ψυχικής υγείας, τα κριτήρια αποδοχής του αιτήματος, καθώς και οι διαδικασίες παράδοσης πιστοποιητικού. Αναλύονται μέσα από παραδείγματα διάφοροι τύποι πιστοποιητικών, ώστε οι σπουδαστές να κατανοήσουν το βασικό περιεχόμενο ενός καλού πιστοποιητικού, τους περιορισμούς που εμφανίζονται, καθώς και τους κινδύνους που ελλοχεύουν από σφάλματα, παραλείψεις ή άλλες ενέργειες που σχετίζονται με τη διαδικασία έκδοσης πιστοποιητικού.</p>
ΒΔΨ 103 – ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ	
ΕΝΟΤΗΤΕΣ	<ol style="list-style-type: none"> 1. Επαγγελματική Εφαρμογή Βασικών Δεξιοτήτων Ψυχοθεραπείας I 2. Επαγγελματική Εφαρμογή Βασικών Δεξιοτήτων Ψυχοθεραπείας II 3. Γυμνάσματα Καλλιέργειας Αξιών Ζωής 4. Γυμνάσματα Εμπλουτισμού Γνωσιολογικού Αποθέματος 5. Γυμνάσματα Ενδυνάμωσης Νοητικών Λειτουργιών και Βασικών Μαθησιακών Ικανοτήτων 6. Γυμνάσματα Καλλιέργειας Συναισθηματικής Ενσυνειδητότητας
Πρώτη Ενότητα	<p><u>ΨΘΑ 103.1. Επαγγελματική Εφαρμογή Βασικών Δεξιοτήτων Ψυχοθεραπείας I</u></p> <p>Παρουσιάζονται απλές επικοινωνιακές τεχνικές οι οποίες ενισχύουν την ενεργητική ακρόαση και την οικοδόμηση μιας καλής θεραπευτικής σχέσης. Μέσα από παραδείγματα και ασκήσεις αναλύονται οι ακόλουθες τεχνικές: μη λεκτική επιβράβευση, ελάχιστη ενθάρρυνση, σιωπή, απόσπαση παραδείγματος, ανοικτές – κλειστές ερωτήσεις, διευκρίνιση, παράφραση και εστίαση.</p>
Δεύτερη Ενότητα	<p><u>ΨΘΑ 103.2. Επαγγελματική Εφαρμογή Βασικών δεξιοτήτων Ψυχοθεραπείας II</u></p> <p>Οι σπουδαστές εμβαθύνουν σε πιο προχωρημένες επικοινωνιακές τεχνικές οι οποίες ενισχύουν την ενεργητική ακρόαση και την οικοδόμηση μιας καλής θεραπευτικής σχέσης: περίληψη, αντανάκλαση νοήματος, αντανάκλαση συναισθήματος, αυτοαποκάλυψη,</p>
Τρίτη Ενότητα	<u>ΨΘΑ 103.3. Γυμνάσματα Καλλιέργειας Αξιών Ζωής</u>

	<p>Παρουσιάζονται ερευνητικά δεδομένα που συνδέουν το προσωπικό αξιακό σύστημα ζωής με την προσωπικότητα, την ψυχική υγεία και την ποιότητα ζωής. Παρουσιάζονται οι οικουμενικές αξίες ζωής και αναφέρονται διαπολιτισμικοί παράγοντες που επηρεάζουν την καλλιέργεια αξιών ζωής. Μετά το πέρας της ενότητας αυτής οι σπουδαστές θα είναι σε θέση να κατανοούν τι είναι αξίες ζωής, να εφαρμόζουν ασκήσεις κατάλληλες για παιδιά και ενήλικες που να καλλιεργούν τις αξίες ζωής και θα είναι σε θέση να αναπτύσσουν δικές τους ασκήσεις καλλιέργειας αξιών ζωής που να εφαρμόζονται σε ατομικό ή ομαδικό επίπεδο.</p>
<p>Τέταρτη Ενότητα</p>	<p><u>ΨΘΑ 103.4. Γυμνάσματα Εμπλουτισμού Γνωσιολογικού Αποθέματος</u></p> <p>Αναλύονται οι διάφορες πτυχές του αποθέματος γνώσης και παρουσιάζονται διάφορες ασκήσεις που βοηθούν στον εμπλουτισμό του. Μετά το πέρας της ενότητας αυτής οι σπουδαστές θα είναι σε θέση να κατανοούν τι είναι το γνωσιολογικό απόθεμα, να εφαρμόζουν ασκήσεις κατάλληλες για παιδιά και ενήλικες που εμπλουτίζουν τον γνωσιολογικό απόθεμα και, τέλος, θα είναι σε θέση να αναπτύσσουν δικές τους ασκήσεις εμπλουτισμού του γνωσιολογικού αποθέματος που να εφαρμόζονται σε ατομικό ή ομαδικό επίπεδο.</p>
<p>Πέμπτη Ενότητα</p>	<p><u>ΨΘΑ 103.5. Γυμνάσματα Ενδυνάμωσης Νοητικών Λειτουργιών και Βασικών Μαθησιακών Ικανοτήτων</u></p> <p>Παρουσιάζονται ασκήσεις ενδυνάμωσης των αδρών νοητικών λειτουργιών (μνήμη, προσοχή, αντίληψη, σκέψη, προσανατολισμός) και των βασικών μαθησιακών ικανοτήτων (ανάγνωση, γραφή με υπαγόρευση, αντιγραφή, αριθμητική, επίλυση προβλημάτων, καλλιγραφία, ορθογραφία, αποστήθιση κειμένου, περίληψη κειμένου). Μετά το πέρας της ενότητας αυτής οι σπουδαστές θα είναι σε θέση να κατανοούν ποιες είναι οι διάφορες πτυχές των αδρών νοητικών λειτουργιών και των βασικών μαθησιακών ικανοτήτων, θα είναι σε θέση να εκτελούν ασκήσεις ενδυνάμωσης των νοητικών λειτουργιών και των μαθησιακών δεξιοτήτων και θα είναι σε θέση να παράγουν δικές τους ασκήσεις που να εφαρμόζονται σε ατομικό ή ομαδικό επίπεδο.</p>
<p>Έκτη Ενότητα</p>	<p><u>ΨΘΑ 103.6. Γυμνάσματα Καλλιέργειας Συναισθηματικής Ενσυνειδητότητας</u></p> <p>Παρουσιάζονται διάφορες τεχνικές ενσυνειδητότητας με έμφαση σε αυτές που καλλιεργούν την παρακολούθηση και τον έλεγχο των συναισθημάτων. Μετά το πέρας της ενότητας αυτής οι σπουδαστές θα είναι σε θέση να κατανοούν την έννοια της ενσυνειδητότητας, να γνωρίζουν διάφορες τεχνικές ενσυνειδητότητας, να εμβαθύνουν σε ασκήσεις ενσυνειδητότητας κατάλληλες για παιδιά και ενήλικες που εφαρμόζονται για την καλλιέργεια και τη ρύθμιση των συναισθημάτων και να είναι σε θέση να</p>

	παράγουν δικές τους ασκήσεις που να εφαρμόζονται σε ατομικό ή ομαδικό επίπεδο.
ΨΤΕ 202 – ΨΥΧΟΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ	
ΕΝΟΤΗΤΕΣ	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ανασκόπηση της Ψυχομετρίας 2. Ψυχομετρικά Εργαλεία Προσαρμοσμένα ή Σταθμισμένα σε Ελληνόφωνους Πληθυσμούς
Πρώτη Ενότητα	<p><u>ΨΤΕ 202.1. Ανασκόπηση της Ψυχομετρίας</u></p> <p>Γίνεται συνοπτική ανασκόπηση της εξέλιξης της ψυχομετρίας και των τυποποιημένων κριτηρίων αξιολόγησης δηλαδή των ψυχομετρικών τεστ. Παρουσιάζονται τα βασικά χαρακτηριστικά των διεθνώς γνωστότερων τεστ καθώς και οι περιοχές εφαρμογής τους (συνολική μέτρηση της νοημοσύνης, επιμέρους εκτίμηση γνωστικών λειτουργιών, εκτίμηση μαθησιακών ικανοτήτων, τεστ επαγγελματικού προσανατολισμού, τεστ προσωπικότητας, εκτίμηση παραμέτρων ψυχοπαθολογίας). Μετά το πέρας της ενότητας αυτής οι σπουδαστές θα είναι σε θέση να κατανοούν βασικά στοιχεία της ψυχομετρικής αξιολόγησης και να αναγνωρίζουν τα βασικά χαρακτηριστικά της κάθε επιμέρους εφαρμογής των ψυχομετρικών εργαλείων.</p>
Δεύτερη Ενότητα	<p><u>ΨΤΕ 202.2. Ψυχομετρικά Εργαλεία Προσαρμοσμένα ή Σταθμισμένα σε Ελληνόφωνους Πληθυσμούς</u></p> <p>Οι σπουδαστές πληροφορούνται για τα πλείστα ψυχοτεχνικά εργαλεία που προσαρμόστηκαν ή και σταθμίστηκαν σε ελληνικούς πληθυσμούς και εκπαιδεύονται στη επαγγελματική χρήση ορισμών εξ αυτών (χορήγηση εργαλείου, ανάλυση απαντήσεων, ερμηνεία αποτελεσμάτων). Γίνεται μια εισαγωγική παρουσίαση των σημαντικότερων από τα ψυχομετρικά τεστ και μετά το πέρας της ενότητας αυτής οι σπουδαστές θα είναι σε θέση να αναγνωρίζουν τις σημαντικότερες και τις πλέον χρησιμοποιούμενες ψυχομετρικές αξιολογήσεις σε Κύπρο και Ελλάδα, εκτιμώντας σε ένα βασικό επίπεδο τα ψυχομετρικά τους αποτελέσματα.</p>
ΔΣΨ 105 – ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΨΥΧΙΚΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ	
ΕΝΟΤΗΤΕΣ	<ol style="list-style-type: none"> 1. Εισαγωγή στα Διεθνή Συστήματα Ταξινόμησης Ψυχικών Διαταραχών 2. Βασική Χρήση των Διεθνών Συστημάτων Ταξινόμησης Ψυχικών Διαταραχών
Πρώτη Ενότητα	<p><u>ΔΣΨ 105.1. Εισαγωγή στα Διεθνή Συστήματα Ταξινόμησης Ψυχικών Διαταραχών</u></p> <p>Γίνεται επισκόπηση και ιστορική αναδρομή γύρω από τα δύο συστήματα ταξινόμησης ψυχικών διαταραχών που καθιερώθηκαν διεθνώς: το Διαγνωστικό & Στατιστικό Εγχειρίδιο (Diagnostic & Statistical Manual - DSM), και τη Διεθνή Ταξινόμηση των Παθήσεων (International Classification of Diseases - ICD). Παρουσιάζονται</p>

	<p>πληροφορίες που αφορούν την προέλευση των συστημάτων αυτών καθώς και τα βασικά χαρακτηριστικά των διαφόρων εκδόσεών τους. Οι σπουδαστές θα είναι σε θέση να γνωρίζουν, μετά το πέρας της ενότητας, το σύνολο των ταξινομικών δεδομένων για τις ψυχικές διαταραχές και την εξέλιξη στην προσέγγιση της ψυχικής νόσου.</p>
Δεύτερη Ενότητα	<p><u>ΔΣΨ 105.2. Βασική Χρήση των Διεθνών Συστημάτων Ταξινόμησης Ψυχικών Διαταραχών</u></p> <p>Εξετάζονται αναλυτικά οι βασικές κατηγορίες του DSM-5 και εξοικειώνονται οι σπουδαστές στον εντοπισμό και την κωδικοποίηση των βασικών διαγνώσεων καθώς και στον χειρισμό των συνηθέστερων διαφοροδιαγνωστικών προβλημάτων. Για τη βέλτιστη εκπαίδευση των σπουδαστών στη διαστατική διάγνωση χρησιμοποιούνται διάφορες ασκήσεις, και αξιοποιούνται παραδείγματα κλινικών περιπτώσεων βασισμένων στην καθημερινή θεραπευτική πρακτική. Επίσης, παρουσιάζονται ερωτηματολόγια που υποβοηθούν στη διάγνωση διαφόρων ψυχικών παθήσεων σύμφωνα με το DSM-5. Παρέχεται η δυνατότητα στους σπουδαστές, μετά το πέρας της ενότητας να κατανοήσουν ουσιαστικά τους μηχανισμούς διάγνωσης της ψυχικής διαταραχής, βάσει του DSM-5, καθώς και να συσχετίσουν τις διαγνωστικές προσεγγίσεις του ICD-10 με αυτές του DSM-5.</p>
ΕΨΦ 206 – ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ ΚΑΙ ΨΥΧΟΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑ	
ΕΝΟΤΗΤΕΣ	<ol style="list-style-type: none"> 1. Εγκέφαλος και Ψυχικές Λειτουργίες 2. Ψυχοφαρμακολογία 3. Βιολογικές Μη Φαρμακευτικές Θεραπείες
Πρώτη Ενότητα	<p><u>ΕΨΦ 206.1. Εγκέφαλος και Ψυχικές Λειτουργίες</u></p> <p>Παρουσιάζεται η βασική ανατομία του εγκεφάλου και η σύνδεση ορισμένων περιοχών του εγκεφάλου με τις βασικές ψυχικές λειτουργίες. Εξετάζεται η κυτταρική λειτουργία του εγκεφάλου (νευρώνες, νευρογλοία). Αναλύεται η έννοια των νευρωνικών συνάψεων, περιγράφονται οι ιδιότητες των συνάψεων, η βιοχημική λειτουργία που συντελείται στις συνάψεις, η σύνθεση και τα είδη των νευροδιαβιβαστών.</p>
Δεύτερη Ενότητα	<p><u>ΕΨΦ 206.2. Ψυχοφαρμακολογία</u></p> <p>Προσφέρεται μια σύντομη ιστορική αναδρομή στη σύγχρονη ψυχοφαρμακολογία. Παρουσιάζονται οι βασικές κατηγορίες ψυχοφαρμάκων και η εξέλιξή τους. Από κάθε κατηγορία παρουσιάζονται ενδεικτικά κάποια φάρμακα, δίνοντας έμφαση στις θεραπευτικές ενδείξεις και αντενδείξεις τους. Τέλος, οι σπουδαστές πληροφορούνται για τυπικά σχήματα φαρμακευτικής αγωγής που συνταγογραφούνται σε διάφορες</p>

	<p>ψυχικές παθήσεις και εξοικειώνονται με ένα κατάλογο συμβόλων που σχετίζονται με τις εφαρμογές της ψυχοφαρμακολογίας.</p>
Τρίτη Ενότητα	<p><u>ΕΨΦ 206.3. Βιολογικές μη Φαρμακευτικές Θεραπείες</u></p> <p>Προσφέρεται μια σύντομη ιστορική αναδρομή στη χρήση βιολογικών μη φαρμακευτικών θεραπειών στον τομέα της ψυχικής υγείας. Εισαγωγικά περιγράφονται η σύγχρονη χρήση της ηλεκτροσπασμοθεραπείας, της διακρανιακής μαγνητικής διέγερσης, της φωτοθεραπείας, της βιοανάδρασης, της ακουσανάδρασης και του βελονισμού. Περιγράφονται οι θεραπευτικές ενδείξεις, αντενδείξεις και οι περιορισμοί της χρήση των μεθόδων αυτών.</p>
ΨΦ 203 – ΙΑΤΡΙΚΗ ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΙΑ	
ΕΝΟΤΗΤΕΣ	<ol style="list-style-type: none"> 1. Εφαρμογές ψυχοθεραπείας στη Διασυνδεδετική Γενικού Νοσοκομείου 2. Ψυχοθεραπεία Ασθενών με Χρόνιο Πόνο 3. Ψυχοθεραπεία σε Υπογόνιμα Ζευγάρια 4. Ψυχοθεραπεία στην Επίκτητη Σωματική Αναπηρία 5. Εφαρμογές Ψυχοθεραπείας σε Μεταμοσχευτικά Κέντρα 6. Ψυχοθεραπεία Καρκινοπαθών και Ασθενών σε Καταληκτικό Στάδιο
Πρώτη Ενότητα	<p><u>ΨΦ 203.1. Εφαρμογές ψυχοθεραπείας στη Διασυνδεδετική Γενικού Νοσοκομείου</u></p> <p>Περιγράφονται τα δεδομένα και τα ορόσημα σχετικά με την ανάπτυξη του τομέα της διασυνδεδετικής ψυχικής υγείας στο πλαίσιο ενός γενικού νοσοκομείου (ενηλίκων και παιδών) και αναλύονται τα βασικά καθήκοντα που εκτελούνται, οι περιορισμοί και προκλήσεις που εμφανίζονται. Περιγράφονται μέσα από παραδείγματα διάφορα προφίλ ασθενών για τον οποίο αναζητείται διασυνδεδετική φροντίδα ψυχικής υγείας. Μετά το πέρας της ενότητας αυτής οι σπουδαστές θα είναι σε θέση να κατανοήσουν τις δυνατότητες παρέμβασης των λειτουργών ψυχικής υγείας στο ευρύτερο νοσοκομειακό πλαίσιο και να καταλάβουν τους συσχετισμούς και τις συνδέσεις στην κλινική τους εργασία με το υπόλοιπο ιατρικό και ευρύτερα θεραπευτικό προσωπικό.</p>
Δεύτερη Ενότητα	<p><u>ΨΦ 203.2. Ψυχοθεραπεία Ασθενών με Χρόνιο Πόνο</u></p> <p>Αναλύεται ο χρόνιος πόνος ως μία πολυπαραγοντική νόσος. Παρουσιάζονται τα είδη του πόνου (οξύς, χρόνιος, παθολογικός/καρκινικός) και περιγράφεται η νευροβιολογική του προσέγγιση. Παρουσιάζονται εις βάθος οι βιολογικοί, ψυχολογικοί και κοινωνικοί παράγοντες, που συμβάλλουν στην ενίσχυση του χρόνιου πόνου, καθώς και η σφαιρική αντιμετώπιση και θεραπεία του, βασιζόμενες στο βιοψυχοκοινωνικό μοντέλο γνωστικής-συμπεριφορικής παρέμβασης. Αναπτύσσονται τα Σύνδρομα του χρόνιου</p>

	<p>πόνου, τα εργαλεία εκτίμησής του, τα διαθέσιμα εργαλεία θεραπείας του, ενώ δίνεται μεγάλη έμφαση στα ψυχολογικά «εργαλεία» αντιμετώπισης και την εφαρμογή της ψυχοθεραπείας στο χρόνιο πόνο.</p>
Τρίτη Ενότητα	<p><u>ΨΘ 203.3. Ψυχοθεραπεία σε Υπογόνιμα Ζευγάρια</u></p> <p>Αναφέρονται ο ορισμός της υπογονιμότητας, οι τύποι και οι μορφές της, τα αίτια, οι τρόποι και οι μέθοδοι διερεύνησής της σε γυναίκες και άντρες, η θεραπευτική (φαρμακευτική ή/και παρεμβατική) αντιμετώπισή της, καθώς και οι μέθοδοι υποβοηθούμενης αναπαραγωγής. Αναλύονται οι ψυχολογικές επιβαρύνσεις που βιώνει το κάθε άτομο χωριστά, αλλά και το ζευγάρι από κοινού. Αναπτύσσονται οι τρόποι παρέμβασης και ψυχοθεραπευτικής στήριξης των ζευγαριών με ατομική και ομαδική ψυχοθεραπεία, που στοχεύει στη διαχείριση των αισθημάτων τους (αισθήματα ανεπάρκειας, ενοχών, άγχους, θλίψης, θυμού, απογοήτευσης, ματαίωσης), στην αναγνώριση των αρνητικών σκέψεων και στη διαχείρισή τους, καθώς και στη διαχείριση των προσδοκιών του άμεσου περιβάλλοντός τους. Αναλύονται τα στάδια του πένθους και οι τεχνικές προσαρμογής σε κάθε ένα από αυτά, με βασικό θεραπευτικό στόχο το στάδιο της αποδοχής, στην περίπτωση που δεν δύναται να επιτευχθεί, τελικά, κύηση.</p>
Τέταρτη Ενότητα	<p><u>ΨΘ 203.4. Ψυχοθεραπεία στην Επίκτητη Σωματική Αναπηρία</u></p> <p>Αναπτύσσονται ζητήματα, που καλείται να αντιμετωπίσει και να διαχειριστεί ένα άτομο με αναπηρία, όπως οι σωματικές, συναισθηματικές, κοινωνικές και διανοητικές δυσκολίες. Γίνεται αναφορά στα είδη και στο διαχωρισμό μεταξύ της εκ γενετής ή επίκτητης, ολικής ή μερικής αναπηρίας, καθώς και της διάκρισής της σε σωματική και διανοητική. Αναλύονται τα στάδια αλλαγής στη ζωή του ατόμου με επίκτητη αναπηρία, η οποία προκύπτει αιφνίδια, δημιουργεί σοβαρές αλλαγές και απαιτεί προσαρμογές, οι οποίες επιβαρύνουν τόσο το ίδιο το πρόσωπο που τη βιώνει όσο και τον άμεσο περίγυρό του. Εξετάζονται οι μορφές ψυχοθεραπείας (ατομική, ομαδική, οικογενειακή) που μπορούν να βοηθήσουν τα άτομα με αναπηρίες και την οικογένειά τους, να προσαρμοστούν και να ανταπεξέλθουν στις δυσκολίες. Αναλύονται οι θεραπευτικοί παράγοντες, που εμπλέκονται στην ατομική ψυχοθεραπεία (συνειδητοποίηση του εαυτού, κάθαρση, ενδοσκόπηση, ανάλυση των μηχανισμών άμυνας, επεξεργασία γεγονότων, συναισθημάτων και σχέσεων), αλλά και στην ομαδική ψυχοθεραπεία (κινητοποίηση, ενεργή συμμετοχή, κοινωνική αλληλεπίδραση, στήριξη, επικοινωνία).</p>
Πέμπτη Ενότητα	<p><u>ΨΘ 203.5. Εφαρμογές Ψυχοθεραπείας σε Μεταμοσχευτικά Κέντρα</u></p>

	<p>Αναφέρονται εισαγωγικά στοιχεία σχετικά με τη μεταμόσχευση οργάνων, τα όργανα που μπορούν να μεταμοσχευθούν, οι προϋποθέσεις μιας επιτυχούς μεταμόσχευσης, οι πιθανές επιπλοκές και το ενδεχόμενο απόρριψης του μοσχεύματος από τον οργανισμό, που αποτελεί και τον ενδόμυχο φόβο των ληπτών. Αναλύονται θέματα, όπως δότες οργάνων, συντήρηση οργάνων, αξιολόγηση των ληπτών μεταμόσχευσης, ενδείξεις για μεταμόσχευση, ανοσολογία της μεταμόσχευσης, ανοσοκαταστολή. Αναπτύσσονται οι θεραπευτικοί τρόποι αντιμετώπισης του άγχους, του φόβου και της κατάθλιψης με φαρμακοθεραπεία, ή/και ψυχοθεραπεία με στόχο την ανακούφιση των συμπτωμάτων, την αποδοχή της νόσου και την επανένταξη του ασθενή στις προηγούμενες δραστηριότητές του, σε όλα τα στάδια της διαδικασίας (αναμονής, προετοιμασίας, προσαρμογής). Ταυτόχρονα ορίζονται οι θεραπευτικοί στόχοι, όπως αυτοί προκύπτουν από τις σκέψεις και τις πεποιθήσεις του ασθενή. Στην οικογενειακή/συστημική προσέγγιση θεραπευτής και σύστημα εργάζονται από κοινού για την προσαρμογή όλων στη νέα συνθήκη, μια εφ' όρου ζωής διαδικασία με ιατρική φροντίδα, προσοχή και επαγρύπνηση για το μεταμοσχευμένο άτομο.</p>
Έκτη Ενότητα	<p><u>ΙΨΘ 203.6. Ψυχοθεραπεία Καρκινοπαθών και Ασθενών σε Καταληκτικό Στάδιο</u></p> <p>Παρατίθενται η ιστορική ανασκόπηση, τα εισαγωγικά στοιχεία, ο ορισμός, τα επιδημιολογικά δεδομένα και οι τύποι του καρκίνου. Αναφέρονται οι βασικές έννοιες βιολογίας του καρκινικού κυττάρου, οι δείκτες πρόγνωσης, τα αίτια εμφάνισης καρκίνου καθώς και η πρωτογενής και δευτερογενής πρόληψη της εμφάνισής του. Επιπλέον, γίνεται αναφορά στα είδη και στο σκοπό της θεραπείας του καρκίνου και στις παρενέργειες αυτής στη ζωή του απόμου. Δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στην αναγκαιότητα ψυχολογικής υποστήριξης στον ογκολογικό ασθενή, στις ψυχολογικές διαδικασίες προσαρμογής στη νόσο, στα στάδια του πένθους, στις στρατηγικές προώθησης της ψυχικής του υγείας και φυσικά στα είδη των ψυχοθεραπευτικών παρεμβάσεων. Αναπτύσσονται οι ανάγκες και τα δικαιώματα του ασθενούς που πεθαίνει, καθώς και η ιδιαίτερη σημασία και αναγκαιότητα της Ανακουφιστικής Φροντίδας (Palliative Care) στο καταληκτικό στάδιο.</p>
ΚΨΠ 204 – ΚΛΙΝΙΚΗ ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΠΑΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΕΦΗΒΩΝ	
ΕΝΟΤΗΤΕΣ	<ol style="list-style-type: none"> 1. Γονική Ψυχοπαθολογία και Παιδί: Πρακτικές Αξιολόγησης και Στήριξης Παιδιών που Διαβιούν σε Ανάλογο Περιβάλλον 2. Ψυχολογικό Προφίλ και Θεραπευτική Αντιμετώπιση Παιδιών με Πολλαπλά Ψυχικά

	<p>Τραύματα</p> <p>3. Τραυλισμός: Διερεύνηση και Αντιμετώπιση</p> <p>4. Μαθησιακές Δυσκολίες: Διερεύνηση και Αντιμετώπιση</p> <p>5. Νοητική Υστέρηση και Φάσμα Αυτισμού: Διερεύνηση και Στήριξη Παιδιού και Οικογένειας</p>
Πρώτη Ενότητα	<p><u>ΚΨΠ 204.1. Γονική Ψυχοπαθολογία και Παιδί: Πρακτικές Αξιολόγησης και Στήριξης Παιδιών που Διαβιούν σε Ανάλογο Περιβάλλον</u></p> <p>Παρουσιάζονται ψυχικές διαταραχές που εμφανίζονται σε γονείς και επηρεάζουν την εξέλιξη και την ποιότητα του γονικού ρόλου. Ειδική μνεία γίνεται στις συνέπειες των επιλόχειων ψυχικών διαταραχών στην ομαλή ψυχική ανάπτυξη των παιδιών. Περιγράφονται πρακτικές για την ανίχνευση των ενδοοικογενειακών στρεσογόνων παραγόντων και την αξιολόγηση των γονικών δεξιοτήτων. Παρουσιάζονται διαδικασίες άμεσης και έμμεσης αξιολόγησης των παιδιών, καθώς και πρακτικές υποστήριξης μέσω της ανατροφοδότησης του γονέα χρησιμοποιώντας βιντεοσκοπημένα αποσπάσματα από την επικοινωνία γονέα – παιδιού και την εφαρμογή των γονικών δεξιοτήτων. Αναφορά γίνεται και στην αξία της θεραπείας ζεύγους στην ενίσχυση του γονικού ρόλου και των γονικών δεξιοτήτων.</p>
Δεύτερη Ενότητα	<p><u>ΚΨΠ 204.2. Ψυχολογικό Προφίλ Κακοποιημένου Παιδιού και Θεραπευτική Αντιμετώπιση Παιδιών</u></p> <p>Παρουσιάζονται βασικοί ορισμοί που σχετίζονται με την κακοποίηση ανηλίκων. Περιγράφονται οι βασικές μορφές κακοποίησης και οι διαδικασίες αξιολόγησης του κακοποιημένου παιδιού. Μέσα από κλινικά παραδείγματα αναλύεται η πορεία των θεραπευτικών παρεμβάσεων.</p>
Τρίτη Ενότητα	<p><u>ΚΨΠ 204.3. Τραυλισμός: Διερεύνηση και Αντιμετώπιση</u></p> <p>Εις βάθος παρουσίαση της κλινικής εικόνας του τραυλισμού στα πρώιμα αλλά και ύστερα στάδια της εξέλιξης του. Περιγράφονται τεχνικές αξιολόγησης των συμπτωμάτων, καθώς και ποικίλες παρεμβάσεις σε ατομικό, οικογενειακό και ομαδικό επίπεδο. Ειδική αναφορά γίνεται στη θεραπεία εφήβων και ενήλικων ατόμων που υποφέρουν από τραυλισμό. Οι σπουδαστές έχουν την ευκαιρία να εξοικειωθούν με την ανίχνευση της συμπτωματολογίας και τον καθορισμό της σοβαρότητας της μελετώντας ηχογραφημένο και οπτικογραφημένο υλικό θεραπευτικών εφαρμογών.</p>
Τέταρτη Ενότητα	<p><u>ΚΨΠ 204.4. Μαθησιακές Δυσκολίες: Διερεύνηση και Αντιμετώπιση</u></p> <p>Περιγράφονται αναλυτικά τα συμπτώματα και τα σημεία όλων των μορφών των</p>

	<p>Μαθησιακών Διαταραχών στα πλαίσια της διαγνωστικής και διαφοροδιαγνωστικής τους προσέγγισης. Καταγράφονται εξειδικευμένα ψυχομετρικά εργαλεία αναγνώρισης των διαταραχών αυτών και σχεδίασης θεραπευτικού πλάνου. Παρουσιάζονται επίσης ειδικές στρατηγικές και διδακτικές μορφές τους. Μετά το πέρας της ενότητας αυτής οι σπουδαστές θα είναι σε θέση να κατανοούν την φύση και την ιδιαιτερότητα αυτών των καταστάσεων και να μπορούν να κατανοήσουν εισαγωγικά στοιχεία θεραπευτικής αντιμετώπισής τους.</p>
Πέμπτη Ενότητα	<p><u>ΚΨΠ 204.5. Νοητική Υστέρηση και Φάσμα Αυτισμού: Διερεύνηση και Στήριξη Παιδιού και Οικογένειας</u></p> <p>Περιγράφονται αναλυτικά τα στοιχεία της γνωστικής αδυναμίας και της περιορισμένης λειτουργικότητας στις καταστάσεις της νοητικής υστέρησης. Αντίστοιχα περιγράφονται οι μορφές και η συμπτωματολογία της Διαταραχής Αυτιστικού Φάσματος. Παρουσιάζονται στρατηγικές και τρόποι υποστήριξης του ασθενούς καθώς και στήριξης της οικογένειας του. Μετά το πέρας της ενότητας αυτής οι σπουδαστές θα είναι σε θέση να αναγνωρίζουν βασικά στοιχεία των δυο αυτών νευροαναπτυξιακών διαταραχών καθώς και τεχνικές παρεμβάσεις ενίσχυσης σε πάσχοντες και στις οικογένειες τους.</p>
ΚΨΕ 205 – ΚΛΙΝΙΚΗ ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΕΝΗΛΙΚΩΝ	
ΕΝΟΤΗΤΕΣ	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ψυχοθεραπευτικές Παρεμβάσεις στις Διαταραχές Διάθεσης 2. Ψυχοθεραπευτικές Παρεμβάσεις στις Αγχώδεις Διαταραχές 3. Ψυχοθεραπευτικές Παρεμβάσεις στις Διαταραχές Προσωπικότητας 4. Ψυχοθεραπευτικές Παρεμβάσεις στις Ψυχώσεις 5. Ψυχοθεραπευτικές Παρεμβάσεις στις Σωματόμορφες Διαταραχές 6. Ψυχοθεραπευτικές Παρεμβάσεις στις Διαταραχές Πρόσληψης Τροφής
Πρώτη Ενότητα	<p><u>ΚΨΕ 205.1. Ψυχοθεραπευτικές Παρεμβάσεις στις Διαταραχές Διάθεσης</u></p> <p>Παρουσιάζονται διαγνωστικές προσεγγίσεις για τις Διαταραχές της Διάθεσης, βασιζόμενες σε διάφορες θεωρίες προσωπικότητας (ψυχαναλυτική, συμπεριφορική, υπαρξιακή, γνωστική). Καταγράφονται αναλυτικά 5 «Μελέτες Περίπτωσης» ασθενών με διαφορετικές εκφάνσεις των διαταραχών αυτών, αλλά και με συνδυασμό με άλλες διαταραχές που μπορούν να επιδεινώσουν την κλινική εικόνα της κατάθλιψης (αυτοάνοσο νόσημα, πένθος, χρήση αλκοόλ, χαρακτηριστικά στοιχεία, μείζον καταθλιπτικό επεισόδιο). Περιγράφεται αναλυτικά σε κάθε μια από αυτές τις 5 περιπτώσεις ο θεραπευτικός σχεδιασμός, οι θεραπευτικές παρεμβάσεις και τεχνικές,</p>

	<p>οι δυσκολίες στην επίτευξη των θεραπευτικών στόχων, η πορεία της νόσου και η πρόγνωση για την θεραπευτική ανταπόκριση. Μετά το πέρας της ενότητας αυτής οι σπουδαστές θα είναι σε θέση να κατανοήσουν την φύση των καταθλιπτικών διαταραχών και να καταλάβουν λεπτές πτυχές του καταθλιπτικού συναισθήματος.</p>
<p>Δεύτερη Ενότητα</p>	<p><u>ΚΨΕ 205.2. Ψυχοθεραπευτικές Παρεμβάσεις στις Αγχώδεις Διαταραχές</u></p> <p>Παρουσιάζονται θεραπευτικές παράμετροι για τις κύριες αγχώδεις διαταραχές, στον πυρήνα των οποίων εδράζεται το κοινωνικό άγχος, ο πανικός, η αγοραφοβία, το γενικευμένο άγχος, το μετατραυματικό άγχος και ο ιδεοψυχαναγκασμός. Για την κοινωνική φοβία αντλούνται στοιχεία από το μοντέλο των Clark & Wells (1997) και Clark (2005), για τη διαταραχή πανικού αντλούνται στοιχεία από το μοντέλο των Clark & Salkovskis (2012) και Craske & Barlow (2007), για την ιδεοψυχαναγκαστική διαταραχή αντλούνται στοιχεία από το μοντέλο της Steketee, (1993, 2012), για τη γενικευμένη αγχώδη διαταραχή από το μοντέλο των Borkovec & Sharpley (2004) και για τη μετραυματική αγχώδη διαταραχή από το μοντέλο των Ehlers & Clark (2000). Μέσα από την επαφή με τα πιο πάνω μοντέλα θεραπείας οι σπουδαστές κατανοούν τους μηχανισμούς διατήρησης των διαταραχών, εξοικειώνονται με διαδικασίες ανάπτυξης εξατομικευμένου σχεδίου θεραπείας και εκπαιδεύονται στη εφαρμογή διαφόρων τεχνικών όπως η βιντεοανατροφοδότηση, τα συμπεριφορικά πειράματα, η αναγνώριση και η μείωση συμπεριφορών ασφαλείας, η μεταβίβαση ψυχοεκπαιδευτικών γνώσεων, σύνδεση του οικογενειακού περιβάλλοντος με τη θεραπεία, έκθεση σε αγχογόνο και φοβογόνα ερεθίσματα, διδασχή τεχνικών για αυτοπαρατήρηση, τεχνικές χαλάρωσης και μείωση της συνεχούς ενασχόλησης με τις αρνητικές σκέψεις κ.α.</p>
<p>Τρίτη Ενότητα</p>	<p><u>ΚΨΕ 205.3. Ψυχοθεραπευτικές Παρεμβάσεις στις Διαταραχές Προσωπικότητας</u></p> <p>Περιγράφονται θεραπευτικοί στόχοι και παρεμβάσεις που είναι κατάλληλες για τις δέκα βασικές διαταραχές προσωπικότητας (παρανοειδής, σχιζοειδής, σχιζότυπη, αντικοινωνική, μταιχμιακή, δραματική, ναρκισιστική, αποφευκτική, εξαρτημένη και ψυχαναγκαστική) και που αντλούνται κυρίως από το μοντέλο των Miller & Grossman (2007). Αναλύονται παράμετροι όπως η στάση που ενδείκνυται να τηρεί ο θεραπευτής στο πλαίσιο της σχέσης που οικοδομείται με πάσχοντα από διαταραχή προσωπικότητας, η αξιοποίηση του εαυτού στη θεραπεία, και η συνεισφορά στη θεραπεία προσώπων από το οικείο περιβάλλοντος του θεραπευόμενου. Ξεχωριστή αναφορά γίνεται στην μταιχμιακή διαταραχή προσωπικότητας για την οποία υπάρχει πλούσιο απόθεμα εμπειρικά θεμελιωμένων θεραπειών. Οι σπουδαστές θα</p>

	<p>εξοικειωθούν σε παρεμβάσεις κατάλληλες για την οριακή προσωπικότητα όπως τρόποι διαχείρισης ακραίων συναισθημάτων και των παρορμήσεων, οριοθέτηση της αυτοκαταστροφικής συμπεριφοράς, χρήση της θεραπευτικής σχέσης ως περιβάλλοντος ανάπτυξης διαπροσωπικών δεξιοτήτων, καλλιέργεια ενθαρρυντικού πλαισίου και στον εξωθεραπευτικό χρόνο.</p>
<p>Τέταρτη Ενότητα</p>	<p><u>ΚΨΕ 205.4. Ψυχοθεραπευτικές Παρεμβάσεις στις Ψυχώσεις</u></p> <p>Παρουσιάζονται τα πρώιμα σημάδια στη εξέλιξη των βασικών μορφών ψύχωσης και η συστημική αλληλεπίδραση της συμπτωματολογίας του φάσματος της σχιζοφρένειας αλλά και των άλλων ψυχωτικών διαταραχών με το περιβάλλον διαβίωσης του πάσχοντα. Έμφαση δίδεται στο κίνημα για την αποϊδρυματοποίηση ασθενών με χρόνια προβλήματα ψύχωσης, τις ενέργειες για την ψυχοκοινωνική τους αποκατάσταση και τις προσπάθειες για τον αποστιγματισμό της ψύχωσης. Μέσα από βίντεο, εικονογραφημένο υλικό καθώς και αυθεντικά κείμενα και σχέδια προσώπων που εκδήλωσαν συμπτωματολογία ψύχωσης οι σπουδαστές κατανοούν τον πυρήνα της ψύχωσης αλλά και διαφόρων παρεμβάσεων προερχόμενων από ξεχωριστές ψυχοθεραπευτικές προσεγγίσεις.</p>
<p>Πέμπτη Ενότητα</p>	<p><u>ΚΨΕ 205.5. Ψυχοθεραπευτικές Παρεμβάσεις στις Σωματόμορφες Διαταραχές</u></p> <p>Παρουσιάζονται οι πέντε κύριες σωματόμορφες διαταραχές (σωματοποίησης, μετατροπής, δυσμορφοφοβία, πόνου, υποχονδρίαση) με κύριο άξονα την εκμάθηση κατάλληλων θεραπευτικών παρεμβάσεων για κάθε μία. Παρουσιάζονται ο επιπολασμός και το κλινικό προφίλ των διαταραχών, ενώ μέσα από τη μελέτη περιπτώσεων αναδεικνύονται θεραπευτικά ζητήματα, όπως ο σχεδιασμός, τα βήματα της θεραπείας και οι τεχνικές.</p>
<p>Έκτη Ενότητα</p>	<p><u>ΚΨΕ 205.6. Ψυχοθεραπευτικές Παρεμβάσεις στις Διαταραχές Πρόσληψης Τροφής</u></p> <p>Παρουσιάζονται τα σύγχρονα ερευνητικά δεδομένα γύρω από τα αίτια των διατροφικών ψυχικών διαταραχών. Περιγράφεται το συνεργατικό μοντέλο θεραπείας του Maudsley το οποίο αναδεικνύει την οικογένεια ως αρωγό στην πορεία για την αντιμετώπιση των διατροφικών διαταραχών και ιδιαίτερως της ψυχογενούς βουλιμίας και ανορεξίας. Αναλύονται οι διαδικασίες και τα στάδια εφαρμογής του μοντέλου και αναδεικνύεται η σημασία της συμμαχίας μεταξύ της θεραπευτικής ομάδας, της οικογένειας και του ασθενή ενάντια στη νόσο. Παρουσιάζονται δεδομένα σχετικά με την αποτελεσματικότητα του μοντέλου σε έφηβους και ενήλικες που υποφέρουν από διατροφικές διαταραχές.</p>